

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 28 stycznia 2013 r.

Poz. 450

Elektronicznie podpisany przez:

Mariola Porczyńska

Data: 2013-01-28 14:53:29

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.55.13 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 18 stycznia 2013 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. 2001, Nr 142, poz. 1591 z późniejszymi zmianami) oraz art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2012, poz. 647 z późniejszymi zmianami) stwierdzam nieważność uchwały Nr XXVI/344/12 Rady Miejskiej w Piszku z dnia 30 listopada 2012 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego śródmieścia miasta Pisz w zakresie, w jakim dotyczy on działki nr 422/6 oraz:

- § 11 ust. 3 pkt 4, w części: „(...)na warunkach uzgodnionych z zarządcą drogi”,
- § 11 ust. 3 pkt 5, w części: „(...) uzgodnioną z właściwym zarządcą drogi”,
- § 16 ust. 2 pkt 4, w części: „(...) pod warunkiem uzyskania zgody właściwego zarządcy drogi”,
- § 17 ust. 1 pkt 1 lit. a, w części: „(...) po uzgodnieniu projektowanego przebiegu z odpowiednim zarządcą terenu”,
- § 17 ust. 1 pkt 2 w części „w uzgodnieniu z właścicielami i zarządzającymi tymi sieciami i urządzeniami”,
- § 17 ust. 1 pkt 3,
- § 17 ust. 2 pkt 2, w części: „(...) na warunkach określonych przez zarządcę sieci”,
- § 17 ust. 3 pkt 3, w części: „(...) na warunkach określonych przez zarządcę sieci”,
- § 17 ust. 4 pkt 3, w części: „(...) na warunkach określonych przez zarządcę sieci”,
- § 17 ust. 5 pkt 1, w części: „(...) zgodnie z warunkami gestora sieci”,
- § 17 ust. 5 pkt 2, w części: „(...) na koszt właściwego gestora sieci”,
- § 17 ust. 5 pkt 3, w części: „(...) po uzgodnieniu projektowanego przebiegu z odpowiednim zarządcą terenu (...) wynikających ze szczegółowych uzgodnień na etapie projektowania (...)”,
- § 17 ust. 5 pkt 5,
- § 17 ust. 7, w części: „na warunkach określonych przez lokalnych operatorów sieci”,
- § 18 ust. 2 pkt 2, w części: „po uzgodnieniu z właściwym zarządcą drogi”.

UZASADNIENIE:

Uchwałą, o której mowa na wstępie, Rada Miejska w Piszku, powołując się na art. 18 ust. 2 pkt 5, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, uchwaliła uchwałę w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego śródmieścia miasta Pisz.

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenia sposobów ich

zagospodarowania i zabudowy rada gminy podejmuje uchwałę o przystąpieniu do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zwanego dalej "planem miejscowym", z zastrzeżeniem ust. 6. Integralną częścią uchwały, o której mowa w ust. 1, jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu (art. 14 ust. 2 powyższej ustawy).

Stosownie do postanowień art. 17 pkt 1 cytowanej ustawy, wójt, burmistrz albo prezydent miasta po podjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego ogłasza w prasie miejscowej oraz przez obwieszczenie, a także w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości, o podjęciu uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu, określając formę, miejsce i termin składania wniosków do planu, nie krótszy niż 21 dni od dnia ogłoszenia.

Z powyższych regulacji normatywnych wynika, że rolą uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego jest wszczęcie właściwego procesu planistycznego oraz wyznaczenie - w załączniku graficznym - granic obszaru, jakiego dotyczyć będą ustalenia przyszłego planu, a zatem określenie granic przyszłych działań planistycznych. Celem więc uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego jest przede wszystkim odpowiednie określenie granic obszaru objętego przyszłym planem zagospodarowania przestrzennego. W piśmiennictwie przyjmuje się, że ustawowe wymogi dotyczące uchwały o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego określają, że winna ona zawierać część tekstową przesądzającą o zamiarze przystąpienia do sporządzania planu określonego w niej obszarze oraz stanowiący jej integralną część załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru objętego projektem planu. Kompetencję w zakresie zmian w ustaleniach dotyczących sporządzania planu miejscowego oraz granic obszaru objętego przystąpieniem do sporządzania planu, ustawodawca przyznał wyłącznie radzie gminy w drodze uchwały zmieniającej uchwałę o przystąpieniu do sporządzania planu miejscowego lub poprzez uchylenie tej uchwały (por. Z. Niewiadomski, Planowanie i zagospodarowanie przestrzenne. Komentarz, Warszawa 2006, s. 144-147).

W niniejszej sprawie, nie zmieniając uchwały Nr VI/56/11 Rady Miejskiej w Piszku z dnia 11 marca 2011 r. w sprawie zmiany uchwały w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego śródmieścia miasta Pisz, w toku procedury planistycznej wykroczone poza granice ustalone w uchwale intencyjnej, obejmując planem działkę nr 422/6, co skutkowało uchwaleniem zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie szerszym niż przewidziany w załączniku do wskazanej powyżej uchwały intencyjnej. Działanie takie stanowi naruszenie art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, skutkujące stwierdzeniem nieważności planu miejscowego we właściwym zakresie. Stanowisko takie przedstawił Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 17.01.2012 r., sygn. akt II SA/Wr 828/11. Powyższe okoliczności skutkują koniecznością stwierdzenia nieważności uchwały w zakresie, w jakim odnosi się ona do działki nr 422/6.

Zgodnie z ustawą z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego następuje ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu (art. 4 ust. 1). Stosownie do art. 3 ust. 1 ww. ustawy kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym, uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego należy do zadań własnych gminy. Władztwo planistyczne gminy oznacza między innymi, że rada gminy nie może scedować uprawnień dotyczących kształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu na inny organ, ani tym bardziej przekazać przysługującej jej kompetencji do określania tychże zasad innym podmiotom. Rada gminy nie może także upoważniać kogokolwiek do decydowania czy określone (projektowane) rozwiązania inwestycyjne odpowiadają ustalonym przez nią w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasadom (tak NSA w wyroku z dnia 6 kwietnia 2011 r. sygn. akt. II OSK 124/11). Plan miejscowy, będąc aktem prawa miejscowego ma zatem zawierać normy określające konkretne przeznaczenie każdego odcinka terenu objętego daną regulacją bez podawania warunków, a także bez uzależniania tego przeznaczenia lub jego realizacji od jakichkolwiek zdarzeń przyszłych lub niepewnych. Tego rodzaju warunki lub zastrzeżenia mogą znajdować się wyłącznie w przepisach odrębnych, które z woli ustawodawcy kształtują zagospodarowanie terenu łącznie z planami miejscowymi. Powyższa zasada rozciąga się odpowiednio na szczegółowe rozwiązania zawierane w planach zagospodarowania przestrzennego. Kwestionowana uchwała narusza tą zasadę wprowadzając przepisy otwarte, uzależniające sposób zagospodarowania terenów od późniejszych opinii, uzgodnień, zgód, warunków itp. różnych podmiotów biorących udział w procesie realizacyjnym, inwestycyjnym (podobnie WSA w Krakowie w wyroku z dnia 14 września 2007 r., sygn. akt. II SA/Kr 559/07, z dnia 23 marca 2007 r., sygn. akt. II SA/Kr 1148/07, także rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 14 grudnia 2012 r., znak nr PN.4131.290.2012).

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie może również regulować wzajemnych relacji prawnych pomiędzy procesem inwestycyjnym - pomiędzy gestorem sieci i inwestorem, czy też nakładać na właścicieli nieruchomości obowiązków związanych z umożliwieniem właściwym służbom technicznym prowadzenia niezbędnych czynności konserwacyjnych. W związku z powyższym zachodziła konieczność stwierdzenia nieważności zapisów uchwały wskazanych w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego.

Mając na względzie przytoczone okoliczności orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

WOJEWODA

w/z

Jan Maścianica

Wicewojewoda